

Dosarul nr. 2ra-668/19

Prima instanță: (Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău) L. Pruteanu

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) Iu. Cimpoi, A. Secrieru, A. Danilov

Î N C H E I E R E

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Ala Cobăneanu
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Cebotari Anghela,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Mixtă Organizația de Microfinanțare "Moldcredit" Societatea cu Răspundere
Limitată împotriva lui Cecîrlan Iacob și Cebotari Anghela cu privire la executarea
dreptului de ipotecă,

împotriva deciziei din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul declarat de Cecîrlan Iacob și Cebotari Anghela și s-a menținut
hotărârea din 26 decembrie 2016 a Judecătoriai Buiucani, municipiul Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 18 august 2016, Întreprinderea Mixtă Organizația de Microfinanțare
"Moldcredit" Societatea cu Răspundere Limitată a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Cecîrlan Iacob și Cebotari Anghela cu privire la executarea
dreptului de ipotecă.

În motivarea acțiunii, a menționat că, în baza contractului de credit nr. 4110 din
08 noiembrie 2011, Banca Comercială „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” Societate
pe Acțiuni i-a acordat lui Cecîrlan Iacob un credit în sumă totală de 440 000 lei, cu
termenul limită de rambursare a creditului la 08 noiembrie 2031.

Totodată, în vederea asigurării rambursării integrale și la timp a creditului
acordat, precum și achitarea dobânzilor, comisioanelor, penalităților, amenzilor,
cheltuielilor de urmărire, întreținere, înregistrare a bunurilor ipotecate și altor plăți
ce rezultă din contractul de credit, la 08 noiembrie 2011 a fost încheiat contractul de
ipotecă, autentificat notarial, conform căruia Cecîrlan Iacob și Cebotari Anghela, în
calitate de debitori ipotecari, au grevat cu ipotecă în favoarea Băncii Comerciale
„Eximbank-Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni apartamentul nr.21
amplasat în municipiul Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 133.

A relevat că, în baza contractului de vânzare-cumpărare a creanțelor din 18 februarie 2016, autentificat notarial, Banca Comercială „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni a transmis Întreprinderii Mixte Organizația de Microfinanțare ”Moldcredit” Societatea cu Răspundere Limitată creanța sa garantată în sumă de 409 947,93 de lei față de Cecîrlan Iacob, rezultată din contractul de credit nr. 4110 din 08 noiembrie 2011, cu toate drepturile și garanțiile care asigură executarea ei, inclusiv și contractul de ipotecă nr. 504468 din 08 noiembrie 2011.

A specificat că, Cecîrlan Iacob nu și-a onorat în termen obligațiile contractuale asumate prin contractul de credit nr. 4110 din 08 noiembrie 2011, astfel, la 04 august 2016 a acumulat o datorie în sumă totală de 432 923,19 lei, formată din creditul nerestituit în sumă de 409 947,93 de lei, dobândă neachitată în mărime de 17 648,07 lei și dobânda suplimentară în mărime de 5 327,19 lei.

A invocat că, a întreprins măsurile prevăzute de art. 31 din Legea cu privire la ipotecă și la 14 martie 2016 a expediat în adresa lui Cecîrlan Iacob și Cebotari Anghela notificări, prin care a solicitat achitarea datoriilor acumulate, somându-i totodată și în privința intenției de a-și exercita dreptul de ipotecă în cazul în care aceste datorii nu vor fi achitate.

A menționat că deși prin prisma Legii cu privire la ipotecă dispune de dreptul de preferință la satisfacerea creanței sale din costul bunurilor ipotecate față de alți creditori, din extrasul Registrului bunurilor imobile rezultă că asupra bunului imobil ipotecat sunt aplicate sechestre și interdicții în favoarea altor creditori.

A reiterat că deține drept de preferință față de alți creditori la încasarea creanței sale din contul bunului imobil ipotecat.

A solicitat reclamantul transmiterea silită de la Cecîrlan Iacob și Anghela Cebotari în posesiunea Întreprinderii Mixte Organizația de Microfinanțare ”Moldcredit” Societatea cu Răspundere Limitată a bunului ipotecat/gajat, încăperea locativă cu suprafața de 55 m.p., amplasată pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 133, ap. 21, mun. Chișinău, pentru a fi comercializat în scopul stingerii datoriilor acumulate de Cecîrlan Iacob în baza contractului de credit nr. 4110 din 08 noiembrie 2011; evacuarea silită a lui Cecîrlan Iacob și Cebotari Anghela, precum și a altor persoane, împreună cu bunurile acestora din încăperile locative situate în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 133, ap. 21 și încasarea în mod solidar de la Cecîrlan Iacob și Cebotari Anghela a sumei de 2 164,62 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea din 26 decembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă Organizația de Microfinanțare ”Moldcredit” Societatea cu Răspundere Limitată.

S-a transmis silit de la Cecîrlan Iacob și Cebotari Anghela în posesia Întreprinderii Mixte Organizația de Microfinanțare ”Moldcredit” Societatea cu Răspundere Limitată bunul imobil: apartamentul nr.21, cu suprafața de 55 m.p., situat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 133, pentru comercializare în scopul stingerii datoriilor formate în baza contractului de credit nr. 4110 din 08 noiembrie 2011.

S-a evacuat silit Cecîrlan Iacob și Cebotari Anghela, precum și alte persoane, împreună cu bunurile acestora din apartamentul nr. 21, cu suprafața de 55 m.p., situat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 133.

S-a încasat de la Cecîrlan Iacob și Cebotari Anghela, în mod solidar, în beneficiul Întreprinderii Mixte Organizația de Microfinanțare "Moldcredit" Societatea cu Răspundere Limitată suma de 2 164,62 de lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că dispozițiile art. 30 alin.(1) și (2), art. 31 alin. (1), (2), (3), (5) și art. 36 alin. (1) din Legea cu privire la ipotecă, art. 487 alin.(1), 488 și 490 alin. (1), (2) și (4) din Codul civil.

De asemenea, prima instanță a constatat că, la 04 august 2016, Cecîrlan Iacob a acumulat o datorie la contractul de credit nr. 4110 din 08 noiembrie 2011 în sumă totală de 432 923,19 lei, formată din soldul creditului – 409 947,93 de lei, soldul restant – 4 357,02 lei, dobândă restantă – 17 648,07 lei și dobânda suplimentară – 5327,19 lei. Prin urmare, Întreprinderea Mixtă Organizația de Microfinanțare "Moldcredit" Societatea cu Răspundere Limitată, este în drept prin prisma prevederilor pct. 7.1.2 din contractul de credit, de a declara creditul scadent înainte de termen și de a solicita restituirea integrală a acestuia.

Astfel, prima instanță a concluzionat că Întreprinderea Mixtă Organizația de Microfinanțare "Moldcredit" Societatea cu Răspundere Limitată s-a conformat obligațiilor stabilite de prevederile art. 31 din Legea cu privire la ipotecă și art. 488 alin. (1) din Codul civil și a conchis despre necesitatea transmiterii în posesia acesteia a bunurilor ipotecate/gajate pentru vânzare în scopul stingerii datoriilor înregistrate în baza contractului de credit, cu evacuarea tuturor persoanelor, împreună cu bunurile acestora din acest bun imobil.

Prin decizia din 17 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Cecîrlan Iacob și Cebotari Anghela și s-a menținut hotărârea din 26 decembrie 2016 a Judecătorei Buiucani, municipiul Chișinău (f.d. 122, 123-130) Vol. I.

La 24 octombrie 2017, Cecîrlan Iacob și Cebotari Anghela au declarat recurs împotriva deciziei din 17 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 133-136 Vol. I).

Prin decizia din 14 februarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Cecîrlan Iacob și Cebotari Anghela, s-a casat decizia din 17 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și s-a trimis cauza la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată (f.d. 174-183 Vol. I).

Prin decizia din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Cecîrlan Iacob și Cebotari Anghela și s-a menținut hotărârea din 26 decembrie 2016 a Judecătorei Buiucani, municipiul Chișinău.

La 20 noiembrie 2018, Cebotari Anghela a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Recurenta Cebotari Anghela, în motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată nu au aplicat legea care urma să fie aplicată.

A specificat că în instanța de apel a solicitat suspendarea examinării cauzei pe motiv că a depus cerere de chemare în judecată cu privire la declararea nulității contractului de cesionare a creanței din 18 februarie 2016, încheiat între Banca Comercială „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni și Întreprinderea Mixtă Organizația de Microfinanțare ”Moldcredit” Societatea cu Răspundere Limitată.

A relatat că în contractul de ipotecă din 08 noiembrie 2011 nu este prevăzut dreptul creditorului ipotecar de a cesiona drepturile ipotocate fără acordul debitorului ipotecar. Prin urmare, realizarea cesiunii dreptului ipotecat în baza contractului din 18 februarie 2016 este efectuată fără acordul debitorului ipotecar.

La fel a reiterat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în cererea de apel și anume faptul că hotărârea primei instanțe nu este motivată.

Deci recurenta a susținut că împreună cu Cecîrlan Iacob au prezentat probe ordinele de plată cu privire la achitarea creditului și plăților aferente contractului de credit, astfel și-au onorat obligațiunile potrivit clauzelor contractuale.

Ca urmare, nu se îndreptățește inițierea procedurii de executare a dreptului de ipotecă, astfel argumentele formulate de instanța de apel sunt insuficiente și nu se raportează la probe, care ar motiva temeiul respingerii și din aceste considerente decizia instanței de apel urmează a fi casată.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 18 septembrie 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 20 noiembrie 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Cebotari Anghela, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Cebotari Anghela.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Victor Burduh

Dumitru Mardari